

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3156/2023
16.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против туженог Застава оружје АД Крагујевац, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3408/22 од 03.03.2023. године, у седници одржаној 16.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3408/22 од 03.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3408/22 од 03.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 2 П1 506/20 од 30.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се, као незаконито, поништи решење туженог број .. од 30.03.2020. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца у делу потраживане накнаде штете за неискоришћених 8 дана годишњег одмора за 2019. годину, у износу до 30.000,00 динара, са законском затезном каматом, повучена. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3408/22 од 03.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу 1. и 3. изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога из члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Предмет спора у овој парници је захтев за поништај решења о коришћењу преосталог дела годишњег одмора за 2019. годину. Материјално право, као и правно схватање на којима је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, у циљу уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 441. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Како се у конкретном случају не ради се о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић